

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/201/2020
Identifikačné číslo spisu:	2116219358
Dátum vydania rozhodnutia:	29.09.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Brňák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:2116219358.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci navrhovateľa C. R., bývajúceho v R., H. P. XX/A, zastúpeného matkou a splnomocnenou zástupkyňou Ing. R. R., H., bývajúcou v R., H. P. XX/A, do času plnoletosti zastúpeného opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, Jána Bottu 4, Trnava, proti Ing. J. R., bývajúcemu v Q., E. XX, zastúpenému JUDr. Ľubomírom Nemčekom, advokátom so sídlom v Bratislave, Čajkovského 5, o návrhu navrhovateľa na zvýšenie výživného a o návrhu odporcu na zníženie výživného, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 16P/81/2016, o dovolaní Ing. Stanislava Vanča proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 18. marca 2020 sp. zn. 24CoP/61/2019, takto

rozhodol:

Dovolacie konanie z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trnava (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo „prvostupňový súd“) rozsudkom z 18. februára 2019 č. k. 16P/81/2016-622 zvýšil výživné otca na navrhovateľa s účinnosťou od 1. septembra 2016 zo sumy 275 € mesačne na sumu 300 € mesačne, ktoré zvýšené výživné je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky a s účinnosťou od 22. júna 2018 k rukám navrhovateľa (výrok I). Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 1. septembra 2016 do 21. júna 2018 na navrhovateľa v sume 42,50 € súd otcovi povolil zaplatiť v splátkach po 2 € mesačne do rúk matky, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia (výrok II). Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 22. júna 2018 do 28. februára 2019 na navrhovateľa v sume 207,50 € súd otcovi povolil zaplatiť v splátkach po 6 € mesačne do rúk navrhovateľa spolu s bežným výživným, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia (výrok III). Týmto súd zmenil rozsudok Okresného súdu Trnava z 25. septembra 2014 č. k. 16P/42/2014-145, v časti určenia výšky bežného výživného na v tom čase maloletého Damiána Vanča a s účinnosťou od 22. júna 2018 aj v časti platobného miesta výživného

(výrok IV). Vo zvyšku súd návrh na zvýšenie výživného zamietol (výrok V), návrh otca na zníženie výživného zamietol (výrok VI) a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok VII).

2. Na odvolanie otca Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 18. marca 2020 sp. zn. 24CoP/61/2019 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I., II., III., IV. a V. v časti zvýšenia bežného výživného zo sumy 275 € na 300 € mesačne s účinnosťou od 1. septembra 2016 do 31. augusta 2018 potvrdil (výrok I). V časti zvýšenia výživného od 1. septembra 2018 a v časti platobného miesta rozsudok v napadnutých výrokoch prvostupňový rozsudok zmenil tak, že výživné na navrhovateľa od odporcu s účinnosťou od 1. septembra 2018 zvýšil na sumu 330 € mesačne, ktoré zvýšené výživné je odporca povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám medzičasom plnoletého navrhovateľa (výrok II). Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 1. septembra 2016 do 18. februára 2019 na navrhovateľa v sume 430 € súd odporcovi povolil zaplatiť v splátkach po 20 € mesačne do rúk navrhovateľa zročným spolu s bežným výživným, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia (výrok III). V ostatnej časti návrh navrhovateľa na zvýšenie výživného zamietol (výrok IV). Potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým návrh odporcu na zníženie výživného zamietol (výrok V) a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (výrok VI).

2.1. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolaniu otca nie je možné priznať úspech, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre čiastočné potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie [§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“)] a odvolaniu navrhovateľa bolo treba vyhovieť čiastočne, čiastočnou zmenou napadnutého rozsudku (§ 388 CSP). Po porovnaní pomerov rodičov a navrhovateľa v čase predchádzajúcej úpravy výživného, ako i ich aktuálnych dokazovaním preukázaných pomerov, odvolací súd zhodne s prvoinstančným súdom dospel k záveru, že na strane otca ako i navrhovateľa došlo k takej podstatnej zmene, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného v spojení so zistením príjmu otca, a zvýšením odôvodnených potrieb navrhovateľa.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu, v časti jeho výrokov I. až III. a V., podal otec dovolanie, ktoré však 20. septembra 2021 vzal v celom rozsahu späť.

4. Od 1. júla 2016 sa konanie vo veciach výživného plnoletých osôb riadi ustanoveniami Civilného mimosporového poriadku. Ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa neho sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (§ 2 ods. 1 CMP). To platí i pre konanie o dovolaní.

5. Podľa § 446 CSP ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd dovolacie konanie zastaví.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) v zmysle § 451 ods. 3 CSP stručne uvádza, že so zreteľom na právne účinný dispozitívny úkon otca navrhovateľa, ktorým vzal dovolanie späť, postupoval v súlade s citovaným ustanovením CSP a dovolacie konanie zastavil.

7. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP v spojení s § 52 CMP).

8. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.